

Sygn. akt IV U 4/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	protokolant sądowy Kinga Poręba

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy M. J.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania M. J.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K.

z dnia 28 października 2016r. znak WP-IX. (...)1. (...)2016

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 4/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 października 2017 r.

Orzeczeniem z dnia 28.10.2016 r. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności zaliczające M. J. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności ze względu na upośledzenia narządu ruchu oraz choroby układu oddechowego i krążenia, na stałe. W orzeczeniu tym stwierdzono, że M. J. nie spełnia kryteriów przyznania karty parkingowej.

W odwołaniu z 12.12.2016 r. M. J. wniósł o zmianę orzeczenia poprzez przyznanie mu uprawnienia do korzystania z karty parkingowej. W uzasadnieniu odwołujący podał, że jego stan zdrowia jest zły i wymaga częstego korzystania z zabiegów różnego rodzaju oraz rehabilitacji. Dlatego przyznanie prawa do korzystania z karty parkingowej jest dla niego bardzo istotne.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu zaznaczono, że zgodnie z art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1446) wskazanie do korzystania z karty parkingowej może być zaopiniowane pozytywnie jedynie w sytuacji osób zaliczonych do znacznego stopnia niepełnosprawności (niezależnie od przyznanego symbolu przyczyny niepełnosprawności) lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (tylko w przypadku oznaczenia przyczyny niepełnosprawności symbolami 05-R, 10-N lub 04-O) i jednocześnie mających znacznie ograniczone możliwości samodzielnego poruszania się.

Aktualny stan zdrowia powoda nie powoduje tego rodzaju ograniczeń w jej funkcjonowaniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. J. urodziła się (...) Odwołujący posiada wyższe wykształcenie oraz 35 lat stażu pracy. Odwołujący jest żonaty i ma dwoje dorosłych dzieci.

(akta organu rentowego)

M. J. cierpi na przewlekły zespół bólowy kręgosłupa w przebiegu zmian zwyrodnieniowych z przewlekłym zespołem korzeniowym, rwę kulszową przelekką oraz na nadciśnienie tętnicze i chorobę wieńcową. Z w/w powodów M. J. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym z przyczyn oznaczonych symbolami: 05-R oraz 07-S na stałe.

M. J. nie spełnia przesłanek uprawniających do otrzymania karty parkingowej gdyż jego stan zdrowia nie ogranicza w znacznym stopniu możliwości samodzielnego poruszania się.

(Dowód : opinie biegłych lekarzy specjalistów: ortopedy i traumatologa k. 9-10, neurologa k. 23-24)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz opinii biegłych lekarzy specjalistów: ortopedy i traumatologa oraz neurologa.

Sąd ocenił przedłożone opinie biegłych jako jasne, logiczne, wyczerpujące i spójne. Biegli w dostateczny i przekonywujący sposób uzasadniła zajęte stanowiska. Opinie odpowiadają wymogom przewidzianym w art. 285 k.p.c., a sąd nie znalazł żadnych podstaw do ich kwestionowania. Opinie zostały wydane przez biegłych na podstawie badania ubezpieczonego oraz dokumentacji medycznej zawartej w aktach.

W określonym terminie odwołujący nie złożył zarzutów do opinii biegłych sądowych. Należy zwrócić uwagę, że przedłożone do sprawy na rozprawie zaświadczenia wydane przez lekarzy leczących odwołującego nie mogą stanowić dowodu w sprawie gdyż nie są wydane przez lekarza biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kompetencje, w tym znajomość stosownych przepisów prawa określających kryteria zaliczania do niepełnosprawności oraz związane z tym wskazania.

Sąd zważył, co następuje:

Ustawa z 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1997 r. nr 123, poz.776 z późn. zm.) przewiduje trzy stopnie niepełnosprawności – znaczny, umiarkowany i lekki.

Kryteria zaliczenia do poszczególnych stopni niepełnosprawności przewidziane zostały w art. 4 ustawy, zgodnie z którym do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2). Natomiast do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w istotny sposób obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach

zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (art. 4 ust. 3). Podstawową przesłanką pozwalającą na zaliczenie do osób niepełnosprawnych jest zatem takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje określonego rodzaju ograniczenia w możliwości podjęcia zatrudnienia i/lub pełnieniu ról społecznych oraz samodzielnej egzystencji.

Zgodnie z art. 8 ust. 3a punkt 1 Prawa o ruchu drogowym: Kartę parkingową wydaje się: osobie niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego albo umiarkowanego stopnia niepełnosprawności **mającej znacznie ograniczoną możliwość samodzielnego poruszania się.**

Z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów ortopedy i traumatologa oraz neurologa wynika, że M. J. nie spełnia przesłanek do wydania mu karty parkingowej. Odwołujący nie ma znacznie ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się. Opinie dwóch biegłych lekarzy sądowych są całkowicie zgodne ze sobą w tym zakresie a także są zgodne ze stanowiskiem lekarzy orzeczników Powiatowego i Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Z:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującemu,
2. kal. 14 dni.